

9.7. Digtanalyse og fortolkning

Præsentation

Formålet med denne opgave er at sammenfatte de metoder til digtanalyse, der er indøvet i de foregående øvelser, således at de forskellige elementer fører frem til en færdig fortolkning af teksten.

Opgaven kan evt. hente inspiration i analysenøglen side 87 i *Dansk i grundforløbet*.

Tekst

Som teksteksempel er valgt Ambrosius Stubs digt *Hvad vindes på verdens vidtløftige hav?* (ca. 1755), der her er gengivet i en sprogligt normaliseret form.

Opgaver

1. Giv en analyse og fortolkning af Ambrosius Stubs digt *Hvad vindes på verdens vidtløftige hav?*

Analysen skal bl.a. indeholde overvejelser over følgende elementer:

- digtets ydre opstilling – strofeformen
- rim og rytme
- sætningsbygningen
- ordvalget
- stilistiske virkemidler
- billedsproget i teksten
- digtets forløb
- fastlæggelse af stemning
- fortolkning

2. Gå derefter ind på www.studieportalen.dk og find analyser af Ambrosius Stubs digt.

Læs nogle af analyserne, og diskuter, om de efter jeres mening rummer en sammenhængende fortolkning, der tager hensyn til alle de forskellige elementer i digtet.

9 Lyriske tekster

Tekst

Ambrosius Stub:

Hvad vindes på verdens vidtløftige hav?

1. Hvad vindes på verdens vidtløftige hav?
O, tusinde farer i skummende trav!
Man véd kun to havne,
bekendte af navne,
den ene vor vugge, den anden vor grav.
2. Fra vuggen til graven må krydses omkring
blandt håbets og frygtens de stridige ting:
Snart vippe vi oppe
på bølgenes toppe,
snart nærmes vi grunden i flyvende spring.
3. Her fristes ustadigheds ebbe og flod,
én vagt er så ond, som en anden er god.
Hver time i glasset,
hver streg på kompasset
forandrer, forhøjer, fornedrer vort mod.
4. Så hidser en medbør det nedrige sind,
ja puster i hjertet dumdristighed ind.
Vil farten kun føje
vor attrå og øje,
straks blæses vi op af en ønskelig vind
5. Så slipper klejnmodighed roret i hast,
når forstavnen dukker for bølgenes kast.
Når vindene suse,
og vandene bruse,
så skrækkes vi straks for en knagende mast.
6. Dit forsyn, o Fader, det fører os hjem,
det styrer så sikkert, hvor søen er slem.
Vor gisning kan fejle,
hvor vi end vil sejle,
selv stævner vi mere tilbage end frem.